

"Todos los seres humanos nacen libres e iguales en dignidad y derechos (...)" Art. 1 de la Declaración Universal de los DD HH
"Tots els éssers humans naixen lliures i iguals en dignitat i drets (...)". Art. 1 de la Declaració Universal dels DD HH

Queixa	2303016
Matèria	Serveis públics i medi ambient
Assumpte	Inactivitat davant situació d'insalubritat d'un solar
Actuació	Resolució de consideracions a l'Administració

RESOLUCIÓ DE CONSIDERACIONS A L'ADMINISTRACIÓ

1 Antecedents

1.1 En data 10/10/2023 la persona promotora de l'expedient va presentar una queixa en què manifestava la seua reclamació per la inactivitat de l'Ajuntament de Picassent davant les sol·licituds presentades per la neteja de la parcel·la 273 del polígon 28 que és contigua a l'habitatge habitual de l'interessat i per la resposta de la Conselleria d'Agricultura, Ramaderia i Pesca redactada en castellà, tot i que va demanar -per la plataforma de la Generalitat- que la resposta fora en valencià.

1.2 Admesa la queixa en data 16/10/2023, es va requerir a l'Ajuntament de Picassent i a la Conselleria d'Agricultura, Ramaderia i Pesca que remeteren al Síndic de Greuges un informe, per a la qual cosa se'ls va concedir el termini d'un mes, sobre els fets denunciats i, en particular, sobre el procediment d'execució subsidiària iniciat per aqueix Ajuntament, davant l'incompliment per part de la propietat del solar denunciat del manteniment d'aquest en condicions de seguretat, salubritat i ornament, de manera que cessaren els perjudicis i les molèsties que el seu abandonament estava originant.

Concretament, sol·licitem informació sobre els punts que detallem tot seguit:

- A l'Ajuntament de Picassent: inici del procediment d'execució davant l'incompliment per part de la propietat del solar denunciat del manteniment d'aquest en condicions de seguretat, salubritat i ornament, de manera que cessen els perjudicis i les molèsties que el seu abandonament origina.

- A la Conselleria d'Agricultura, Ramaderia i Pesca: motius pels quals no han sigut respectats els drets lingüístics de la persona promotora de la present queixa en l'informe de data 25/07/2023 i s'ha incomplert l'art. 15 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

1.3 Amb data 10/11/2023, la secretària territorial de la Direcció Territorial de la Conselleria d'Agricultura, Ramaderia i Pesca va remetre informe, que reproduïm a continuació:

"(...) En data 21 de juliol de 2023 té entrada a la secció de Millora Rural de la Direcció Territorial de València una sol·licitud general d'iniciació i tramitació telemàtica de procediments de la Conselleria d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica (Guc-18490) promoguda per (...).

El sol·licitant exposa la situació d'abandonament d'una parcel·la limítrofe a la seua residència a Picassent, comunicant la problemàtica de salubritat i incendis que suposa per la inacció del propietari.

La sol·licitud fa referència a la Llei 5/2019 d'Estructures Agràries perquè es comine al propietari de la parcel·la a la seua neteja i, en el seu defecte, se'l sancione.

A la sol·licitud s'indica que el sol·licitant vol comunicar-se amb l'administració en valencià.

Des de la secció de Millora de Rural es contesta el 25 de juliol de 2023 informant que és l'Ajuntament de Picassent el que hauria de comunicar la situació, en el cas que pertoque, a la Direcció Territorial de València segons l'Ordre de 17 d'octubre de 2005, de la Conselleria d'Agricultura, Pesca i Alimentació, per la que es regula l'emissió d'informes de caràcter territorial i urbanístic.

Esta resposta està redactada en castellà i hauria d'haver-se redactat en valencià. Per tant, comencem a establir un control especial per tractar de respondre sempre en la llengua triada per l'administrat a les sol·licituds genèriques que entren pel tràmit Z. Este control el duem des de fa anys en les comunicacions que redactem referents al tràmit específic de la secció (GUC 2890) que va dirigit als ajuntaments (...)."

1.4. Traslladat l'esmentat informe al promotor de la queixa, en data 13/11/2023 va formular al·legacions del contingut de les quals destaquem:

"(...) les excuses de la Conselleria són del tot inacceptables i que el Secretari Territorial diga que d'ara endavant «tractar de respondre sempre en la llengua triada per l'administrat a les sol·licituds genèriques» infereix implícitament una sistemàtica infracció de la normativa legal vigent per un defecte intolerable de la tasca de control dels funcionaris i càrrecs públics d'aquesta Conselleria. A més, la correcció lingüística de l'escrit remés per la Conselleria no s'até al estàndard de l'AVL, ja que només al seu encapçalament «remitada» i «promovida» són paraules inexistents en valencià (...)."

1.5 Transcorregut àmpliament el termini establert, l'Ajuntament de Picassent no ha informat aquesta institució i, per tant, no ha donat compliment al requeriment efectuat.

2 Consideracions

2.1 Drets i llibertats públiques relacionats amb la present queixa

Els objectius de la present queixa són dos. D'una banda, la inactivitat de l'Ajuntament de Picassent, que podria afectar el dret de la persona promotora de l'expedient a una bona administració pel que fa al procés de resolució de l'ordre de neteja i desbrossament del solar, i, d'una altra, l'actuació de la Conselleria d'Agricultura, Ramaderia i Pesca que podria afectar els drets lingüístics, dins del marc del dret a una bona administració.

Abans d'abordar-los, cal partir del fet que procedim a resoldre la present queixa amb les dades que consten en l'expedient, ja que la funció d'aquesta institució, d'acord amb la normativa que la regula, és la «defensa dels drets i les llibertats reconeguts en el títol I de la Constitució espanyola, en el títol II de l'Estatut d'Autonomia, així com per les normes de desenvolupament corresponent, i els instruments internacionals de protecció dels drets humans i en la Carta de Drets Socials de la Comunitat Valenciana» (article 1 de la Llei 2/2021, de 26 de març, de la Generalitat, del Síndic de Greuges).

Aquesta precisió és important perquè l'objecte de la nostra intervenció se centra en l'anàlisi de l'existència d'actuacions administratives que hagen generat una situació de vulneració dels drets constitucionals i/o estatutaris de la ciutadania; però entre les nostres funcions no està la de prestar el servei d'assessorament jurídic als ciutadans ni la d'emetre informes jurídics que substituïsquen la labor dels òrgans administratius o judicials corresponents.

A tot això, hem d'afegir que correspon a l'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL), d'acord amb l'article 7 de la seua llei de creació, Llei 7/1998, de 16 de setembre, les competències següents:

- a) Determinar la normativa oficial del valencià en tots els seus aspectes.
- b) Fixar, a sol·licitud de la Generalitat les formes lingüísticament correctes de la toponímia i l'onomàstica oficial de la Comunitat Valenciana, per a la seua aprovació oficial.
- c) Emetre i difondre informes o dictàmens i realitzar els estudis sobre la normativa i l'onomàstica oficial valenciana, ja siga a iniciativa pròpia o a requeriment de les institucions públiques de la Comunitat Valenciana.
- d) Vetllar per l'ús normal del valencià i defensar la seua denominació i entitat.
- e) Informar sobre l'adequació a la normativa lingüística de l'AVL dels textos produïts per les institucions públiques o que requereixen l'aprovació oficial, així com de la producció audiovisual de la Comunitat Valenciana.

f) Elaborar i elevar al Consell de la Generalitat i a les Corts Valencianes una Memòria Anual en la qual, a més d'exposar les seues activitats durant l'exercici, es recullen les observacions i consells pertinents per a l'ús normal del valencià en qualsevol de les seues manifestacions.

g) Aquelles que, dins de l'àmbit de les seues competències, li encarreguen el president de la Generalitat, les Corts Valencianes o el Govern Valencià.

Per tant, el Síndic de Greuges no pot envair les competències de la institució de la Generalitat Valenciana que té per funció determinar i elaborar, si escau, la normativa lingüística de l'idioma valencià, així com vetlar pel valencià partint de la tradició lexicogràfica, literària i la realitat lingüística genuïna valenciana, i també la normativització consolidada, a partir de les anomenades Normes de Castelló. Tot això tenint en compte que les decisions de l'AVL, en l'exercici de les seues funcions, han de ser observades per totes les institucions de la Generalitat, pels poders públics, per la resta d'administracions públiques, el sistema educatiu, els mitjans de comunicació i les entitats, organismes i empreses de titularitat pública o que compten amb finançament públic.

2.1.1 Establert tot això, en primer lloc, quant a la possible afectació del dret del promotor de la queixa a una bona administració, pel que fa a l'ordre de neteja i desbrossament del solar, cal precisar que, el deure de conservació està contemplat en la normativa urbanística com un dels deures que integren l'estatut de la propietat i obliga els propietaris de tota mena de terrenys i construccions, a conservar i mantindre aquests en condicions de seguretat, salubritat i ornament públic.

En concret, el text refós de la Llei de sòl i rehabilitació urbana, aprovat per Reial decret legislatiu 7/2015, de 30 d'octubre, en l'article 15 contempla que el dret de propietat dels terrenys, les instal·lacions, construccions i edificacions comprén, entre altres, el deure de conservar-los en les condicions legals de seguretat, salubritat, accessibilitat universal, ornament i les altres que exigisquen les lleis per a servir de suport a aquests usos.

La Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local en l'article 25.2 j) disposa:

2. El municipi exerceix, en tot cas, competències, en els termes de la legislació de l'Estat i de les comunitats autònomes, en les matèries següents.

(...)

j) Protecció de la **salubritat pública**

En els mateixos termes s'expressen els articles 33 i 34 de la Llei 8/2010, de 23 de juny, de règim local de la Comunitat Valenciana.

Per tant, si la referida obligació de conservació en condicions de seguretat, salubritat i ornament és incomplida, com sembla que ha ocorregut en aquest supòsit concret, haurà de ser exigida per l'autoritat municipal, qui, després d'efectuar l'oportuna visita d'inspecció, ha d'ordenar que es duguen a terme les actuacions necessàries per a aconseguir aquesta finalitat.

Així, l'Ajuntament, d'ofici o a instàncies de qualsevol interessat, ha de dictar ordres d'execució per a obligar els propietaris de béns immobles a fer els treballs necessaris per a conservar en els béns immobles les condicions derivades dels deures d'ús i conservació.

A tot el que s'ha exposat cal afegir que l'incompliment injustificat d'una ordre d'execució faculta l'Ajuntament a adoptar qualsevol dels mitjans d'execució forçosa previstos en l'art. 100 de la Llei 39/2015 d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, que disposa:

1. L'execució forçosa per les administracions públiques s'efectuarà respectant sempre el principi de proporcionalitat, pels mitjans següents:

- a) Constrenyiment sobre el patrimoni.
- b) Execució subsidiària.
- c) Multa coercitiva.
- d) Compulsió sobre les persones.

2. Si són diversos els mitjans d'execució admissibles, es triarà el menys restrictiu de la llibertat individual.

3. Si és necessari entrar en el domicili de l'afectat o en la resta de llocs que requerisquen l'autorització del titular, les administracions públiques hauran d'obtenir el seu consentiment o, a falta d'això, l'oportuna autorització judicial.

L'execució forçosa dels actes administratius constitueix una de les actuacions fonamentals de l'Administració. A través d'ella es materialitza una decisió adoptada en el seu àmbit intern, la qual incideix directament en l'esfera personal de l'administrat.

En conclusió, la legislació atribueix als ajuntaments la competència de vigilar el compliment del deure legal de conservació i rehabilitació que els propietaris tenen respecte dels terrenys i les construccions la titularitat dels quals posseeixen. Segons aquesta normativa, les autoritats administratives locals estan legitimades per a dictar les oportunes ordres d'execució i requerir els propietaris perquè realitzen les operacions necessàries a fi de restablir l'estat de conservació, seguretat i salubritat que sembla que s'ha conculcat. Si s'incompleix l'ordre municipal, l'Ajuntament procedirà a sol·licitar al Jutjat contenciós administratiu l'entrada en els terrenys. Si el Jutjat ho autoritza, un dia determinat s'hi accedirà i es procedirà a la seua neteja i tractament.

A títol il·lustratiu i respecte al requisit de l'autorització judicial en l'execució subsidiària, cal fer referència a la Sentència 1231/2020, de data 1/10/2020, del Tribunal Suprem, Sala Contenciosa, Secció Segona núm. de recurs cassació: 2966/2019, en la qual s'arreglen els criteris del Tribunal Constitucional i del Tribunal Europeu de Drets Humans sobre la qüestió que ens ocupa i que es resumeixen en els termes següents:

“4.1. **No resulta necesaria, en principio y en todo caso, la audiencia previa y contradictoria de los titulares de los domicilios o inmuebles concernidos por la entrada**, habida cuenta que la posible autorización judicial ni es el resultado de un proceso jurisdiccional (autos del Tribunal Constitucional números 129/1990, de 26 de marzo, y 85/1992, de 30 de marzo, y sentencia del Tribunal Constitucional número 174/1993, de 27 de mayo), ni dicha audiencia previa viene tampoco exigida expresamente por los artículos 18.2 de la Constitución, 91.2 de la Ley Orgánica 6/1985, 8.6 de la Ley 29/1998 ó 113 y 142.2 de la Ley 58/2003.

4.2. La autorización judicial habrá de considerar, como presupuesto propio, la existencia de un acto administrativo que ha de ejecutarse que, en principio, habrá de ser un acto definitivo o resolutorio, aunque son igualmente susceptibles de ejecución otros actos de trámite cualificados o no (como las inspecciones administrativas o tributarias u otros), cuando su naturaleza y la efectividad así lo impongan y concurren, además, el resto de los requisitos (sentencia del Tribunal Constitucional número 50/1995, de 23 de febrero). Así lo hemos dicho en la sentencia de 10 de octubre de 2019.

4.3. En cuanto al alcance de las potestades del órgano judicial al que se pide la autorización, éste no es, ciertamente, el juez de la legalidad de la actuación administrativa necesitada de ejecución -juez del proceso- sino el juez encargado de garantizar la ponderación previa de los derechos e intereses en conflicto y de prevenir eventuales vulneraciones del derecho fundamental a la inviolabilidad del domicilio -juez de garantías reconocido en el artículo 18.2 de la Constitución Española (sentencias del Tribunal Constitucional núms. 160/1991, de 18 de julio y 136/2000, de 29 de mayo).”

2.1.2 Pel que fa a dret a una bona administració, la **Sentència del Tribunal Suprem de 15 d'octubre de 2020, rec. 1652/2019**, estableix com a doctrina de cassació la següent:

“Es sabido que el **principio de buena administración** está implícito en nuestra Constitución (artículos 9.3, 103 y 106), ha sido positivizado en la Carta de Derechos Fundamentales de la Unión Europea (artículos 41 y 42), constituye, según la mejor doctrina, un nuevo paradigma del Derecho del siglo XXI referido a un **modo de actuación pública que excluye la gestión negligente** y —como esta misma Sala ha señalado en anteriores ocasiones— no consiste en una pura fórmula vacía de contenido, sino que se impone a las Administraciones Públicas, de suerte que el conjunto de derechos que de aquel principio derivan (audiencia, resolución en plazo, motivación, tratamiento eficaz y equitativo de los asuntos, buena fe) tiene —debe tener— plasmación efectiva y lleva aparejado, por ello, un correlativo elenco de deberes plenamente exigible por el ciudadano a los órganos públicos.”

Per la seua banda, la **Sentència del Tribunal Suprem, de 4 de novembre de 2021 (rec. 8325/2019)**, ha assenyalat que:

“Como se desprende de lo dicho por el Tribunal Supremo el principio de buena administración tiene una base constitucional y legal indiscutible. Podemos distinguir dos manifestaciones del mismo, por un lado, constituye un deber y exigencia a la propia Administración que debe guiar su actuación bajo los parámetros referidos, entre los que se encuentra **la diligencia y la actividad temporánea; por otro, un derecho del administrado, que como tal puede hacerse valer ante la Administración en defensa de sus intereses y que respecto de la falta de diligencia o inactividad administrativa** se refleja no ya sólo en la interdicción de la inactividad que se deriva de la legislación nacional, arts. 9 y 103 de la CE y 3 de la Ley 39/2015, —aunque expresamente no se mencione este principio de buena administración—, sino de forma expresa y categórica en el art. 41 de la CEDH.”

Aquest **dret a una bona administració** es conforma, així, com un dret bàsic i essencial de la ciutadania valenciana, que s'integra, com a mínim, pels drets de la persona al fet que les administracions públiques atenguen en un termini raonable les peticions que aquesta els formule, i que li donen una resposta expressa i motivada a aquestes, de manera que el ciutadà puga conèixer en tot moment quina és la posició de l'administració concernida respecte del seu problema, per a, en cas de discrepància, poder exercir les accions de defensa dels seus drets que estime més adequades.

Sense oblidar l'incompliment, per part de l'Ajuntament de Picassent, de donar resposta a la sol·licitud presentada pel promotor de la queixa en data 05/07/2023, per registre electrònic i, per tant, del mandat contingut en l'article 21 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques que és clar quan assenyala que «**l'Administració està obligada a dictar resolució expressa i a notificar-la en tots els procediments, siga quina siga la seua forma d'iniciació**».

D'altra banda, hem de tindre present que l'article 9.2 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana reconeix que «tots els ciutadans tenen dret que les administracions públiques de la Generalitat tracten els seus assumptes de forma equitativa i imparcial i en un termini raonable».

Al seu torn, l'article 41 de la Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea (Dret a la bona administració) estableix que «tota persona té dret que les institucions i òrgans de la Unió tracten els seus assumptes de manera imparcial i equitativa i dins d'un termini raonable».

Considerem que la vigència de les disposicions analitzades imposa a les administracions un plus d'exigència a l'hora d'abordar l'anàlisi dels escrits que els dirigeixen els ciutadans i de donar-los resposta, en el marc del dret a una bona administració.

El que no té cabuda en cap cas és que, davant una petició formulada per la persona interessada d'acord amb els requisits exigits legalment, l'Administració no oferisca una resolució o emeta una resolució sense la justificació adequada que permeta al sol·licitant entendre els motius pels quals l'Administració ha adoptat l'esmentada resolució.

2.1.3 Quant als drets lingüístics, partim del text constitucional que reconeix el castellà com la llengua oficial de l'Estat. Totes les persones de nacionalitat espanyola tenen el deure de conèixer-lo i el dret d'usar-lo. Juntament amb això, disposa que les altres llengües espanyoles seran també oficials en les respectives comunitats autònomes, d'acord amb els seus estatuts.

El nostre Estatut d'Autonomia estableix el deure de la Generalitat de garantir l'ús tant del castellà com del valencià i **el dret de la ciutadania a dirigir-se a l'Administració valenciana tant en valencià com en castellà i a rebre resposta en la mateixa llengua utilitzada.**

L'article 6 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana assenyala que:

1. La llengua pròpia de la Comunitat Valenciana és el valencià.
2. **L'idioma valencià és l'oficial a la Comunitat Valenciana, igual que ho és el castellà, que és l'idioma oficial de l'Estat. Tots tenen dret a conèixer-los i usar-los i a rebre l'ensenyament del, i en, idioma valencià.**
3. La Generalitat garantirà l'ús normal i oficial de les dues llengües, i adoptarà les mesures necessàries per a assegurar-ne el coneixement.
4. Ningú podrà ser discriminat per raó de la seua llengua.
5. S'atorgarà especial protecció i respecte a la recuperació del valencià (...)

I, així mateix, l'article 9.2 disposa:

“Tots els ciutadans tenen dret que les administracions públiques de la Generalitat tracten els seus assumptes de manera equitativa i imparcial i en un termini raonable, i a gaudir de serveis públics de qualitat.

Així mateix, els ciutadans valencians tindran dret a dirigir-se a l'Administració de la Comunitat Valenciana en qualsevol de les seues dues llengües oficials i a rebre resposta en la mateixa llengua utilitzada.”

La Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, quant als drets de les persones en les seues relacions amb les administracions públiques, es refereix en l'article 13 lletra c) al dret:

“A utilitzar les llengües oficials en el territori de la seua comunitat autònoma, d'acord amb el que es preveu en aquesta llei i en la resta de l'ordenament jurídic.”

Aquest dret es desenvolupa en el seu article 15 (“Llengua dels procediments”) que, en relació amb els procediments tramitats davant de les comunitats autònomes i entitats locals, assenyala:

“En els procediments tramitats per les administracions de les comunitats autònomes i de les entitats locals, l'ús de la llengua s'ha d'ajustar al que es preveu en la legislació autonòmica corresponent.”

De l'anterior precepte es desprén que el legislador nacional remet al legislador valencià les qüestions relatives a l'ús de la llengua en els procediments administratius que s'instruïsquen en les administracions autonòmiques, com també en les corporacions locals.

Referent a això, la Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, estableix en l'article 11:

“1.- En aquelles actuacions administratives iniciades a instàncies de part i en les quals hi haja altres interessats que així ho manifestaren, **l'Administració actuant haurà de comunicar-los tot el que els afecte en la llengua oficial que trien**, qualsevol que siga la llengua oficial en què s'haguera iniciat.

2.- D'igual manera, qualsevol que siga la llengua oficial emprada, en els expedients iniciats d'ofici, les comunicacions i altres actuacions s'hauran de fer en la indicada pels interessats”

Cal referir-se igualment al **Decret 61/2017, de 12 de maig**, afectat per la Sentència dictada per la Secció Quarta de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem que va confirmar la Sentència 319/2018, de 17 de juliol, de la Secció Quarta de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, recaiguda en el procediment ordinari núm. 296/2017 per la qual es va declarar la nul·litat de diversos preceptes del referit decret que regula els usos institucionals i administratius de les llengües oficials en l'Administració de la Generalitat Valenciana, perquè considerava que vulneraven la Llei del procediment administratiu comú i la Constitució, ja que sobrepassava la competència exclusiva de l'Estat en aquesta matèria.

No obstant això, entre els preceptes no afectats hi ha l'article 24, que disposa:

Relacions amb les entitats locals valencianes

1. Les comunicacions de l'Administració de la Generalitat amb les entitats que integren l'Administració local, o organismes que en depenen, dels **territoris de predomini lingüístic valencià es redactaran en valencià**.

2. Les comunicacions de l'Administració de la Generalitat amb les entitats que integren l'Administració local, o organismes que en depenen, dels territoris de predomini lingüístic castellà es redactaran en valencià i en castellà.

De conformitat amb l'art. 35.3 de la Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, atenent criteris històrics, es declaren termes municipals de **predomini lingüístic valencià**, entre altres: **Picassent**.

Davant del que ha exposat la Conselleria, no deu, com afirma, “**tractar de respondre** sempre en la llengua triada per l’administrat a les sol·licituds genèriques que entren pel tràmit Z”, sinó que, en compliment de la normativa referida, té el deure de comunicar-se amb els interessats en la llengua oficial que aquests trien.

Cal indicar, d'altra banda, la referència en aquest punt a la Carta europea de les llengües regionals i minoritàries feta a Estrasburg el 5 de novembre de 1992 (BOE 15/09/2021), que en l'article 10 conté una relació de compromisos que els poders públics assumeixen en relació amb l'ús de llengües minoritàries en procediments administratius i en la relació amb les autoritats administratives i els serveis públics, i això sense oblidar que la Carta, com a tractat vàlidament realitzat, s'integra des de la seua ratificació en “l’ordenament jurídic intern” (art. 96.1 CE), i té a més el valor interpretatiu que li confereix l'art. 10.2 CE (ATC 166/2005, de 19 d'abril, FJ 4).

2.2 Conducta de l'Administració

Davant la falta de col·laboració de l'Ajuntament de Picassent, és necessari recordar que l'article 39.1.a) de la Llei 2/2021, de 26 de març, del Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana, estableix el següent:

“Es considerarà que hi ha falta de col·laboració amb el Síndic de Greuges quan, en els terminis establits per a això, es produïsquen els fets següents:

- a) No es facilite la informació o la documentació sol·licitada (...)

L'Ajuntament de Picassent encara no ha remés a aquesta institució l'informe requerit en data 16/10/2023, per la qual cosa ha incomplert el termini legal màxim d'un mes (article 31.2 de l'esmentada Llei 2/2021).

Si l'Ajuntament de Picassent es nega a col·laborar amb el Síndic de Greuges, es farà constar en les resolucions que posen fi al procediment, així com en els informes anuals, especials i extraordinaris que emeta el Síndic de Greuges davant les Corts Valencianes, i s'indicarà també la identitat de les persones responsables.

La persistència en les actituds obstaculitzadores que derive en un comportament hostil o sistemàticament entorpidor de les investigacions dutes a terme pel Síndic de Greuges, donarà lloc a un informe especial de caràcter monogràfic, en el qual s'identificaran les autoritats i el personal que siguen responsables del que succeeix.

3 Resolució

Davant del que hem exposat i d'acord amb el que estableix l'article art. 33 de la Llei 2/2021, de 26 de març, del Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana, aplicable a la tramitació d'aquesta queixa, formulem les consideracions següents A L'**AJUNTAMENT DE PICASSENT** i a la **CONSELLERIA D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA**:

1. RECOMANEM a l'Ajuntament de Picassent que, en el marc de les seues competències, adopte totes les mesures que calguen (inclosa l'execució subsidiària a càrrec de la persona obligada) per a garantir el compliment per part dels propietaris dels seus deures de conservació d'aquesta en unes adequades condicions de seguretat, salubritat i ornament, d'acord amb el que s'ha establert en la normativa urbanística que resulta d'aplicació.

2. RECORDEM a l'Ajuntament de Picassent el **DEURE LEGAL** de respondre en el termini legalment establert, expressament i motivadament, els escrits que els interessats presenten davant aqueixa administració pública, d'acord amb el que preveu l'article 21 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques i la legislació concordant i en el marc del dret a una bona administració.

3. RECOMANEM a la Conselleria d'Agricultura, Ramaderia i Pesca que, en situacions com la present, done resposta a les peticions del ciutadà autor de la queixa en la llengua triada per aquest en l'escrit que inicia el procediment administratiu.

4. SUGGERIM que la Conselleria adopte totes les mesures que siguen necessàries, incloses les electròniques, per a adaptar les seues notificacions al règim de cooficialitat lingüística vigent a la Comunitat Valenciana.

6. ACORDEM que l'Ajuntament de Picassent i la Conselleria d'Agricultura, Ramaderia i Pesca ens remeten, en el termini d'un mes, segons preveu l'art. 35 de la llei reguladora d'aquesta institució, el preceptiu informe en el qual ens manifesten l'acceptació de les consideracions que li realitzem i indiquen les mesures que cal adoptar per al seu compliment o, si és procedent, les raons que consideren per a no acceptar-les.

En aquest sentit, l'article 39 de la Llei 2/2021, de 26 de març, del Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana, disposa que:

“1. Es considerarà que hi ha falta de col·laboració amb el Síndic de Greuges quan, en els terminis establits per a això, es produïsquen els fets següents:

- a) No es facilite la informació o la documentació sol·licitada.
- b) No es done resposta a un requeriment vinculat a un suggeriment o recomanació formulada des de la institució.
- c) No s'atenguen, malgrat haver-los acceptat, les recomanacions o suggeriments efectuats des de la institució.”

7. S'acorda notificar la present resolució a l'Ajuntament de Picassent, a la Conselleria d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, i a la persona interessada. I que es publique en la pàgina web del Síndic de Greuges.

Àngel Luna González
Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana